

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/43/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313218557
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4313218557.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimír Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: U. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. O. č. XXX, XXX XX O., o zaplatenie 340,60 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 9. mája 2017 č. k. 11C/154/2014-141, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej voči žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 09.05.2017 č. k. 11C/154/2014-141 pri právnom posúdení podľa § 497, § 273 ods. 1, § 502 ods. 1 vety prvej, § 503 ods. 3, § 504 Obch. zák., § 2, § 3 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z. z., o spotrebiteľských úveroch v čase účinnom ku dňu 20.07.2006, § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 54, § 524 ods. 1, 2, § 525 ods. 1, 2, § 517 ods. 2, § 526 ods. 2, § 559 ods. 1 Obč. zák., § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z., o bankách a § 5b zák. č. 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa, zamietol žalobu, ktorou sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 340,60 eura s príslušenstvom.

2. O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP s tým, že žalovanej majúcej v tomto konaní plný úspech nepriznal náhradu trov konania proti žalobcovi, nakoľko jej žiadne trovy v konaní nevznikli.

3. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, tak súd prvej inštancie pri rozhodovaní daného sporu, ktorý je zároveň aj sporom rezultujúcim zo spotrebiteľskej zmluvy (zmluva o úvere) aj bez návrhu bral zreteľ na ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z., ako aj na ust. § 52 ods. 2 vety tretej Obč. zák., ktoré ustanovenia sa vzťahujú aj na právne vzťahy vzniknuté pred ich účinnosťou, tž. j. pred 01.05.2014 (rozsudok NS SR z 21.04.2015 sp. zn. 4MCdo/14/2014). V tejto súvislosti súd uviedol, že je povinný prihliadnúť na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania, alebo na inú zákonnú prekážku, alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával (§ 5b zák. č. 250/2007 Z. z.). Takisto súd prihliadol aj na ust. § 52 ods. 2 vety tretej Obč. zák., v zmysle ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodné práva. Pokiaľ žalobca v priebehu konania poukazoval na rozhodnutie NS SR zo dňa 04.06.2006 5Obo/56/2007, tak uvedené rozhodnutie bolo vydané pred účinnosťou § 5b zák. č. 250/2007 Z. z., ako aj pred účinnosťou § 52 ods. 2 vety tretej Obč. zák.

4. Vychádzajúc z obsahu ust. § 525 ods. 1 Obč. zák., nie je možné postúpiť pohľadávku, ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Za takýto druh postúpenia pohľadávky súd považoval aj pohľadávku banky voči klientke, ktorá sa stala predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.06.2011. Každá pohľadávka banky voči klientovi je neoddeliteľne spojená so špecifickými povinnosťami a požiadavkami kladenými na podnikanie bánk podľa § 27 a nasl. zákona o bankách (z. č. 483/2012 Z. z.). Z uvedeného dôvodu, je potom potrebné vychádzať z toho, že ust. § 525 ods. 1 Obč. zák., bráni postupovaniu tých pohľadávok, ktoré vychádzajú z právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o náležitostiach dlžníka. Vzhľadom na zákonné ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z., o bankách môže banka platne postúpiť svoju pohľadávku iba za splnenia tam uvedených podmienok, ak klient riadne a včas nesplní, čo i len časť svojho záväzku voči banke a ak klient je v omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 dní. V prípade nesplnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 cit. zák., nie je následne možné považovať právny úkon postúpenia pohľadávky za platný a takáto pohľadávka je nepostupiteľná z dôvodu, že tejto skutočnosti bráni ust. § 525 ods. 1 Obč. zák. Ak je pohľadávka nepostupiteľná, potom je svojím obsahom a účelom v rozpore s ust. § 39 Obč. zák.

5. Žalobca v konaní nepredložil doklad o tom, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a.s., právne účinným spôsobom vyzval žalovanú písomne na splnenie jej záväzku pred postúpením pohľadávky žalobcovi, čím nebolo preukázané splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 cit. zák. V tomto smere výzvu na splnenie záväzku nemôže nahradiť oznámenie o začatí výkonu mandátnej činnosti z 28.09.2008, z ktorého vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. oznamuje žalovanej, že zverila na základe Mandátnej zmluvy uzatvorenej dňa 12.09.2008 správu a vymáhanie pohľadávky zo splátkového úveru č. XXXXXXXXXXXX vo výške 34.649,30,- Sk (1.150,15 eura) s príslušenstvom spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. Žalobca v konaní nepreukázal, že došlo k doručeniu tohto oznámenia žalovanej zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s., a ani, že táto spoločnosť odoslala takéto oznámenie žalovanej.

6. Vychádzajúc z uvedeného súd prvej inštancie prijal ten záver, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.06.2011 uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky postupcu voči žalovanej na žalobcu ako postupníka, keď neboli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky podľa § 524 a nasl. Obč. zák., a podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2012 Z. z., preto je potrebná zmluva o postúpení pohľadávok absolútne neplatná v zmysle § 39 Obč. zák. Žalobca nie je z vyššie uvedených dôvodov aktívne vecne legitimovaným subjektom na uplatnenie nároku ohľadne zaplata 340,60 eura s príslušenstvom voči žalovanej a preto súd jeho žalobu v celom rozsahu zamietol.

7. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca navrhujúc odvolaciemu súdu, aby s poukazom na ust. § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu preskúmal a zmenil ho tak, že podanej žalobe vyhovie, resp. podľa § 389 ods. 1 CSP napadnutý rozsudok zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v sume 62,48 eura. Napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Ust. § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, pokiaľ tento zákon predmetnú odchýlku nevyklučuje, pričom ust. § 92 ods. 8 cit. zák., nevyklučuje odchýlku úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne od tohto zákona. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy si zmluvné strany dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienujú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. V tejto súvislosti poukázal na obsah rozhodnutia KS v Prešove zo dňa 25.08.2016 sp. zn. 11Co/11/2015, sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05.10.2016.

9. Ďalej uviedol, že oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky v konaní preukázal spolu s podacím hárkom, čo bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky, bez toho, že by súd v ďalšom konaní skúmal prejudiciálne existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. K tomu uviedol rozhodnutie NS SR zo dňa 11.06.2003 sp. zn. 4Obo/210/01 a KS v Nitre sp. zn. 9Co/133/2013 zo dňa 27.06.2014. V konaní takisto predložil aj Oznámenie o začatí výkonu mandátnej činnosti zo dňa 26.09.2008, podľa ktorého bola žalovaná vyzvaná na úhradu dlžnej sumy. Z platobnej histórie takisto vyplýva, že poslednú úhradu žalovaná vykonala dňa 20.03.2008, čo znamená, že žalovaná bola aj napriek tejto výzve v omeškaní viac ako 90 dní. Žalovaná doručenie tejto výzvy nijako nespochybňovala a ani nenamietala. V tejto súvislosti poukázal na obsah ust. § 151 ods. 1 CSP.

10. Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadрила.

11. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý včas podaným odvolaním napadol žalobca, procesným postupom podľa § 378 ods. 1 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario) následne dospievajúc k tomu záveru, že podané odvolanie žalobcu nie je dôvodné a preto rozhodol o ňom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. V danom prípade súd prvej inštancie rozhodujúci o uplatnenom nároku žalobcu voči žalovanej ohľadne zaplatenia sumy 340,60 eura s príslušenstvom v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav vo veci, ktorý následne aj správne posúdil podľa príslušných ustanovení ním citovaných hmotnoprávných predpisov. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd napadnutý prvoinštančný rozsudok týkajúci sa zamietnutia žaloby žalobcu, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V ďalšom odvolací súd odkazuje na rozsah a predovšetkým obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Na potvrdenie správnosti napadnutého rozsudku, odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie poznamenáva, že na strane žalobcu nevzhladol dostatok aktívnej vecnej legitímácie k tomu, aby mohol tento subjekt vo vzťahu k žalovanej uplatniť úspešne nárok na zaplatenie sumy 340,60 eura s príslušenstvom. Predmetnú zmluvu o postúpení pohľadávky súd správne vyhodnotil za absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Obč. zák., pretože v žalobe označený žalobca neunesol dôkazné bremeno v tom smere, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a.s. právne relevantným spôsobom, t. j. v súlade s ust. § 524 Obč. zák., a nasl., ako aj v súlade s ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2012 Z. z., o bankách, vyzval žalovanú pred samotným postúpením pohľadávky žalobcovi k splneniu jej záväzku zo zmluvy o úvere, ako jednej zo základných podmienok v zmysle § 92 ods. 8 cit. zák. Odvolací súd poznamenáva, že neobstojí argumentácia žalobcu prezentovaná v jeho odvolaní zo dňa 21.12.2017 odvolávajúca sa na oznámenie právneho predchodcu žalobcu, t. j. Slovenskej sporiteľne, a.s., adresované žalovanej, v ktorom sa tejto oznamuje postúpenie pohľadávky, pretože predmetné oznámenie je vypracované dňa 18.07.2011, pričom postúpenie pohľadávky bolo zrealizované zmluvou zo dňa 28.06.2011. Aby takéto oznámenie spĺňalo podmienku výzvy v zmysle § 92 ods. 8 cit. zák., muselo by byť žalovanej zaslané pred samotným postúpením pohľadávky, a nie až po postúpení pohľadávky, ako v danom prípade.

Odvolací súd takisto zhodne s názorom prvoinštančného súdu konštatuje, že výzvu na uhradenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 cit. zákona, v danom prípade nemôže nahradiť ani oznámenie o začatí výkonu mandátnej činnosti zo dňa 29.09.2008, ktorého obsahom je oznámenie žalovanej zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s., že správu a vymáhanie pohľadávky zo splátkového úveru č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1.150,15 eura po prepočte, táto spoločnosť zverila spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. Žalobca totiž v tejto súvislosti v konaní neunesol dôkazné bremeno, aby preukázal, že predmetné oznámenie doručil žalovanej, resp. aspoň ho podal na poštovú prepravu. V tomto smere neobstojí ani obrana prezentovaná žalobcom v ním podanom odvolaní, t. j. že s poukazom na ust. § 151 ods. 1 CSP je potrebné považovať tvrdenie žalobcu ohľadne tejto skutočnosti za nesporné, nakoľko žalovaná ho ako protistrana vôbec nespochybnila. Na margo uvedeného žalobcom odvolací súd poznamenáva, že žalovaná sa síce k jeho podanej žalobe vôbec písomne nevyjadрила, avšak v rámci skutkového

vymedzenia tejto žaloby sa vôbec predmetné oznámenie o začatí mandátnej činnosti vôbec nespomína a takisto sa vôbec nespomína ani jeho doručenie, resp. pokus o doručenie žalovanej, čo znamená, že jej procesná pasivita nemôže zakladať v tejto časti nespornosť tvrdenia v zmysle § 151 ods. 1 CSP, ako v odvolaní požaduje žalobca. Odvolací súd zároveň poznamenáva, že v prejednávanej veci, ktorá má jednoznačne spotrebiteľský charakter, ide takisto aj o spor s ochranou slabšej strany v zmysle § 290 a nasl. CSP.

Na podporu svojej právnej argumentácie svedčiacej v prospech potvrdenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ako vecne správneho podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd dáva do pozornosti obsah uznesenia NS SR zo dňa 24.04.2018 sp. zn. 1Cdo/147/2017, ktoré rozhodnutie bolo na občianskoprávnom kolégiu tohto súdu konanom v druhom polroku r. 2018 prijaté väčšinou hlasov, pričom bude zaradené do Zbierky súdnych rozhodnutí a tým bude aj vlastne predstavovať súčasť štandardne platnej judikatúry v tejto oblasti.

15. O náhrade trov tohto odvolacieho konania, odvolací súd v danej veci rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP s tým, že ich náhradu žalovanej voči žalobcovi nepriznal, pretože žalovaná ako úspešná v tomto konaní, si žiadne odvolacie trovy neuplatnila.

16. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).